

РЕШЕНИЕ

№ 5614

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 60 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАЙОНЕН СЪДИЯ

при участието на секретаря ВАЛЕНТИНА Т. ЕРМЕНКОВА
като разгледа докладваното от РАЙОНЕН СЪДИЯ Гражданско дело №
20221110142981 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от „*****“ ЕАД срещу Д. Д. К., с която са предявени кумулативно обективно съединени искове, както следва: иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. ЗЕ за признаване за установено спрямо ответника съществуването на вземане на ищеца за сумата в общ размер на 648,82 лева – главница, от която сумата 612,35 лева, представляваща стойността на доставена топлинна енергия през периода от 01.11.2018 г. до 30.04.2021 г., и сумата 36,47 лева, представляваща стойността на услугата дялово разпределение за периода от 01.11.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; и иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответника съществуването на вземане на ищеца за сумата в общ размер на 108, 29 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 15.09.2019 г. до 19.04.2022 г.

В исковата молба се твърди, че ответникът Д. Д. К. бил клиент на топлинна енергия по смисъла на чл. 153, ал. 1 ЗЕ, поради което за него били приложими всички нормативни актове в областта на енергетиката. За процесния период били в сила Общи условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „*****“ ЕАД на потребители в гр. София, приети с Решение по Протокол № 7 от 23.10.2014 г. на Съвета на директорите на „*****“ ЕАД и одобрени с Решение № 0У-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 11.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от раздел IX на Общите условия клиентите били длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45 дневен срок, който започвал да тече след изтичане на периода, за който се отнасяли. Ответникът ползвал доставената от ищеца топлинна енергия до следния топлоснабден имот,

а именно: апартамент № *****, през периода от 01.11.2018 г. до 30.04.2021 г., но не бил заплатил цената на същата. Топлоснабденият имот се намирал в сграда в режим на етажна собственост, за която бил сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „*****“ ООД. През отоплителния сезон ищцовото дружество начислявало прогнозни месечни вноски, а в края били изготвяни изравнителни сметки от фирмата, извършваща дяловото разпределение, на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. За имота на ответника били издадени изравнителни сметки, което означавало, че сумите за топлинна енергия за този имот били начислени по действителен разход на уредите за дялово разпределение, инсталирани на отоплителните тела в него. За вземанията си ищцовото дружество депозирало заявление за издаване на заповед за изпълнение, което било уважено и била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК от 20.05.2022 г. по ч. гр. д. № 22099 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Второ гражданско отделение, 60-ти състав. Ответникът възразил в срока по чл. 414 ГПК, което наложило предявяването на настоящите искове от ищеца. Ето защо моли съда да постанови решение, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендира направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Исковата молба и приложенията към нея са изпратени на ответника Д. Д. К. за отговор, като в срока по чл. 131 ГПК е постъпило становище по същата. Ответникът твърди, че е заплатил всички процесни суми, за което прилага доказателства. Ето защо моли съда да прекрати настоящото производство.

Третото лице – помагач „*****“ ООД не изразява становище по предявените искове.

В съдебно заседание ищецът „*****“ ЕАД, редовно призован, се представлява от юрк. Михайлов. Процесуалният представител поддържа исковата молба. В хода на устните състезания заявява, че на 10.11.2022 г. исковите суми били погасени в пълен размер, както и направените съдебно-деловодни разноски в заповедното и в исковото производство. Моли съда да присъди на ищцовото дружество единствено дължимото за исковото производство юрисконсултско възнаграждение, за което представя списък по чл. 80 ГПК.

В съдебно заседание ответникът Д. Д. К., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Третото лице – помагач „*****“ ООД, редовно призовано, не изпраща представител.

Съдът, след като прецени по вътрешно убеждение събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното.

Страните не спорят по фактите по делото. Нещо повече, в хода на процеса (на 10.11.2022 г.) ответникът е заплатил изцяло претендираните суми, за които е издадена

заповедта за изпълнение по чл. 410 ГПК. Ищецът потвърждава, че към датата на откритото съдебно заседание са погасени всички претенции за главница, мораторна лихва и лихва за забава, както и разноските за внесена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение в заповедното производство. Направените от страните признания на фактите по делото съдът намира на основание чл. 175 ГПК за установени по безспорен начин от събрания доказателствен материал. Съгласно *т. 11.в. от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г., ОСГТК, ВКС* съществуването на вземането в производството по чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК се установява към момента на приключване на съдебното дирене в исковия процес, поради което на основание чл. 235, ал. 3 ГПК съдът следва да вземе предвид и фактите, настъпили след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, включително извършено в хода на процеса доброволно плащане от страна на длъжника. Съдът не съобразява единствено принудително събраните суми по издадения изпълнителен лист въз основа на разпореждането за незабавно изпълнение по чл. 418, ал. 1 ГПК съгласно приетото в т. 9 от същото тълкувателно решение. С оглед изложеното и при съобразяване на цитираната задължителна съдебна практика предявените кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. ЗЕ и с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъдат отхвърлени изцяло поради извършено в хода на процеса плащане.

По отношение на разноските:

Процесуалният представител на ищеца е направил искане за присъждане единствено на дължимото за исковото производство юрисконсултско възнаграждение, което съдът изчисли в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК (изм. ДВ, бр. 8 от 24.01.2017 г.), вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното, съдът:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „*****“ ЕАД, ЕИК *****, представлявано от изпълнителните директори А.С.В. и И.И.Е., със седалище и адрес на управление гр. София, *****, срещу Д. Д. К., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. *****, кумулативно обективно съединени искове, както следва: **иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 и сл. ЗЕ** за признаване за установено спрямо ответника съществуването на вземане на ищеца за сумата в общ размер на 648,82 лева – главница, от която сумата 612,35 лева, представляваща стойността на доставена топлинна енергия до следния топлоснабден имот, а именно: апартамент № *****, през периода от 01.11.2018 г. до 30.04.2021 г., и сумата 36,47 лева, представляваща стойността на услугата дялово разпределение за периода от 01.11.2019 г. до 30.04.2021 г., ведно със законната лихва от

датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда до окончателното изплащане на дължимата сума; и иск с правно основание чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86, ал. 1 ЗЗД за признаване за установено спрямо ответника съществуването на вземане на ищеца за сумата в общ размер на 108, 29 лева, представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 15.09.2019 г. до 19.04.2022 г., поради извършено в хода на процеса плащане.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 8 ГПК, Д. Д. К., ЕГН *****, с постоянен адрес гр. *****, да **заплати на** „*****“ ЕАД, ЕИК *****, представлявано от изпълнителните директори А.С.В. и И.И.Е., със седалище и адрес на управление гр. София, *****, **сумата 100 (сто) лева**, представляваща дължимото за исковото производство юрисконсултско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на „*****“ ООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, *****, представлявано от управителя Н.Г.Ж., като трето лице – помагач на страната на ищеца „*****“ ЕАД по предявените от него искове.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК на страните да се връчи препис от решението.

Заверен препис от решението да се приложи по ч. гр. д. № 22099 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Второ гражданско отделение, 60-ти състав.

Съдия при Софийски районен съд: _____